

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 12P/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414202207
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kováčsová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2014:4414202207.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou JUDr. Evou Kováčsovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: H. E., nar. XX.XX.XXXX bytom H., L. XX dieťa rodičov: matka H. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. Q., K. XX, t. č. C. XX D., ČR, otec K. E., nar. XX.XX.XXXX bytom O. U. o zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Súd z v y š u j e výživné na maloletú H. E., nar. XX.XX.XXXX zo strany matky zo sumy 24,50 Eur a zo strany otca zo sumy 24,50 Eur u každého z nich na sumu rovnajúcu sa 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona a to počnúc od právoplatnosti rozsudku, čím sa z m e ň u j e rozsudok tunajšieho súdu 9C 208/08-52 zo dňa 16.03.2009 v časti výšky výživného.

o d ô v o d n e n i e :

Úrad práce, soc. vecí a rodiny Nové Zámky, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately doručil dňa 05.02.2014 na tunajší súd podnet na začatie konania o zvýšenie výživného s poukazom na to, že od jej poslednej úpravy nastala zmena pomerov. Uznesením 12P 19/2014 - 8 zo dňa 14.02.2014 súd začal v predmetnej veci konanie podľa § 81 O. s. p. bez návrhu.

Otec maloletej nesúhlasil so zvýšením výživného, poukázal na svoje súčasné majetkové pomery.

Matka maloletej sa na pojednávanie nedostavila, doručenie predvolania mala vykázané podľa § 46 ods. 2 O. s. p. tým, že zásielku si v úložnej lehote nevyzdvihla, súdu sa vrátila dňa 27.03.2014. Z týchto dôvodov súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti matky maloletej podľa § 101 ods. 2 O. s. p.

Kolízny opatrovník vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania žiadal návrhu vyhovieť, výživné zvýšiť u oboch rodičov najmenej na minimálnu výšku predstavujúcu 30 % zo životného minima

Súd vykonal dokazovanie výsluchom otca, starej matky, oboznámil sa s pripojenými správami, dokladmi, spisom 7P 261/06, 9C 208/08 a zistil tento skutkový a právny stav.

Zo spisu 7P 261/06 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 12.07.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.08.2006, počnúc od 01.01.2006 bola maloletá H. E., nar. XX.XX.XXXX zverená do náhradnej osobnej starostlivosti T. H., nar. XX.XX.XXXX a K. H., nar. XX.XX.XXXX bytom H., L. XX a rodičia boli zaviazaní na platenie výživného vo výške 645,-Sk mesačne. Posledná úprava výživného na mal. dieťa bola vykonaná rozsudkom tunajšieho súdu 9C 208/2008-52 zo dňa 16.03.2009, kedy súd manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozviedol. Maloleté dieťa na čas po rozvode zveril do náhradnej osobnej starostlivosti T. H., nar. XX.XX.XXXX a K. H., nar. XX.XX.XXXX obaja bytom H., L. XX. Rodičia boli zaviazaní prispievať na výživu maloletého dieťaťa každý sumou 24,50 Eur mesačne. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.04.2009. Starý otec maloletej K. H., nar. XX.XX.XXXX, dňa

30.07.2013 zomrel. Vzhľadom na túto skutočnosť podľa § 47 ods. 4 Zák. o rodine maloletá zostala zo zákona v náhradnej osobnej starostlivosti starej matky T. H..

T. H. uviedla, že od času posledného rozhodnutia o náhradnej osobnej starostlivosti býva s maloletou v tých istých byt. pomeroch, osobne zabezpečuje jej starostlivosť, mal. navštevuje 7. tr. ZŠ v H.. S maloletou má mimoriadne výdavky, nakoľko už 6 rokov je alopetičkou, užíva pravidelne lieky, ktoré mesačne stoja okolo 10,-Eur. Od januára tohto roku 2-krát do týždňa chodí s ňou na liečbu do Bratislavy. Jedna spiatočná cesta ju stojí 16,-Eur. Rodičia o maloletú nejavia záujem, neudržiavajú s ňou kontakt a to ani jej matka, ktorá je jej dcérou. Okrem určeného výživného na ňu ničím neprispievajú. Výživné neplatia dobrovoľne, ale prostredníctvom exekúcie. Maloletá z dôvodu uvedeného ochorenia nosí parochňu, ktorá stojí pokiaľ je vyrobená z prírodných vlasov, vrátane potrebných prípravkov okolo 300,-Eur, pričom zdravotná poisťovňa z toho preplatí 18,50 Eur s tým, že takáto parochňa vydrží zhruba 2 roky.

Otec maloletej uviedol, že od poslednej úpravy výživného na maloletú mu nepripadla ďalšia vyživovacia povinnosť. Býva u príbuzných, kde má k dispozícii jednu izbu, platí za elektrinu 5,-Eur. Jeho príjem pozostáva len z dávky v hmotnej núdzi. Na pracovnú zmluvu doposiaľ nikde nerobil. Pokiaľ v minulosti robil, tak len brigádnicky.

Z predloženej lustrácia Sociálnej poisťovne vyplýva, že naposledy otec maloletej bol zamestnaný od 25.04.2012 do 20.06.2012, od 26.08.2008 je vedený v evidencii nezamestnaných, v súčasnosti poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50 Eur. Stará matka maloletej poberá vdovský dôchodok 257,80 Eur a starobný dôchodok 120,50 Eur.

Podľa § 62 odsek 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pre inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 1 Zák. o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 75 odsek 1 Zák. o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 odsek 1, 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení zákona o rodine, je súd pri rozhodovaní o zmene výživného povinný posúdiť komplexne všetky zmeny pomerov účastníkov, ku ktorým došlo od predchádzajúceho rozhodnutia, prihliadnuť na vývoj životných nákladov za celé obdobie, ktoré uplynulo od predchádzajúcej úpravy o výživnom (§ 78 ods. 3 Zák. o rodine). Ďalej súd musí brať do úvahy právo dieťaťa podieľať sa na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov, či už v pozitívnom alebo negatívnom zmysle (§ 62 ods. 2 Zák. o rodine), okrem toho zohľadní všeobecné hľadisko, podľa ktorého pri rozhodovaní o výživnom sa prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (§ 75 ods. 1 Zák. o rodine). Odôvodnené potreby dieťaťa sú závislé predovšetkým

od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Pokiaľ sú tieto obmedzené, stávajú sa odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, prospešné pre jeho všestranný vývoj. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú teda rozhodujúce reálne zárobné možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ktoré sú dané nie len ich subjektívnymi vlastnosťami ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, pričom na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča súd prihliadne aj vtedy, ak sa tento vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, či majetkového prospechu, ako aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Na viac súd prihliada aj k tomu, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh na zvýšenie výživného na maloletú je dôvodný. Je nepochybné, že od poslednej úpravy výživného uplynula doba necelých 5 rokov, od ktorého času sa výrazne zvýšili výdavky na maloletú, keďže vzrástli jej potreby, či už na ošatenie, stravu, ako aj iné jej nevyhnutné potreby už aj vzhľadom na vyššie uvedené jej zdravotný stav. Pomery na strane rodičov sa výrazne nezmenili, matka maloletej má tak ako je uvedené v rozsudku 9C 208/08 ďalšie 2 vyživovacie povinnosti k dvojčikám, ktoré sa jej narodili 30.11.2008, jej aktuálny príjem sa súdu nepodarilo zistiť. Otec maloletej v čase poslednej úpravy bol taktiež nezamestnaný, poberá preddavkovú dávku v hmotnej núdzi v sume 60,41 Eur. Vychádzajúc z uvedených pomerov rodičov, napriek zmene, ktorá nastala na strane dieťaťa, nebolo možné zo strany rodičov priznať dieťaťu vyššie výživné ako v minimálnej výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované dieťa, pričom životné minimum je stanovené v zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a v súčasnosti uvedených 30 % predstavuje 27,13eur. Táto Suma sa každý rok aktuálne upravuje. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že výživné v minimálnej výške je povinný plniť každý rodič svojmu dieťaťu, ktoré je odkázané na jeho výživu a to bez ohľadu na jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, čo znamená, že takéto výživné musí súd určiť aj sociálne odkázanému rodičovi, pokiaľ mu povinnosť na platenie výživného vznikla. Z týchto dôvodov súd zvýšil výživné na maloletú tak ako je uvedené vo výroku rozsudku počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 odsek 1 písmeno a) Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu, pretože v danom prípade sa jedná o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa

doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre v 3

vyhotoveniach.

Podľa § 205 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Obč. súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.